

de meget alvorlige forbrydelser, han muligvis står bag, forsvinder. I den forbindelse er vi da i Dansk Folkeparti meget kritisk indstillet over for, hvis Folketinget bliver forsynet med forkerte oplysninger om, at eftersøgningen og efterlysningen er sket meget hurtigt.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvor mener ministeren selv, at ansvaret kan placeres? Hvilke muligheder har ministeren for, når redegørelsen er kommet, at placere et ansvar? Hvilke sanktioner mener ministeren, man kan tage i anvendelse som minister over for de relevante myndigheder?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Da jeg endnu ikke har modtaget redegørelsen for dette forløb, er det jo vanskeligt for mig at udtale mig præcist om, hvor fejlkommunikationen stammer fra. Men det er naturligvis klart, at når redegørelsen foreligger, så må man vurdere sagen. Det er mig bare ikke muligt på nuværende tidspunkt, da jeg ikke har præcist kendskab til, hvad der er foregået i løbet af de 5 timer, fra man blev bekendt med, at hærchefen var forsvundet, til der rent faktisk, om man så må sige, blev sat de ting i gang, som man forventede fra starten.

Til hr. Peter Skaarup: Det er klart, at vi jo så må afvente, at redegørelsen vil give et svar på, hvorfor myndighederne talte så dårligt med hinanden. Jeg er selvfølgelig optaget af, at vi finder ud af, præcis hvor det var, at kikset skete, men jeg er så sandelig allermest optaget af, at man får rettet op på de systemfejl, der åbenbart er. Der kan altid være menneskelige fejl. Det kan man ikke gøre noget ved. Men hvis der er systemfejl, så skal der rettes op på dem for eftertiden, og jeg påtager mig naturligvis ansvaret for, at de initiativer bliver sat i gang.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard for et sidste spørgsmål.

Søren Søndergaard (EL):

Til hjælp for ministerens hukommelse skal jeg bare lige citere, hvad ministeren sagde. Hun sagde: Jeg er meget glad for, at man straks udsendte en efterlysning af hærchefen både via SIS og via Interpol. Så kan man selvfølgelig være lidt uenig i sagens alvor. Jeg tror, at hvis en morder var flygtet fra Vestre Fængsel, og der var gået 5 timer, før man havde eftersøgt vedkommende, og den nuværende justitsminister havde været i opposition, så tror jeg, hun havde krævet den sid-

dende justitsministers hoved på et fad. Det tror jeg faktisk.

O.k., nu er denne her mand ikke beskyldt for at slå én ihjel, han er beskyldt for at slå tusindvis af mennesker ihjel, så det kan være, at sagen så er lidt mindre alvorlig.

Men det, jeg vil spørge om og hæfte mig ved, er, at ministeren hele tiden snakker om den redegørelse, man har bedt om uden for huset, for så vidt jeg forstår, omfatter den redegørelse ikke Justitsministeriet selv. Vil det sige, at ministeren allerede inde i huset, inde i Justitsministeriet, har igangsat en undersøgelse og her og nu klart kan sige, at ingen i Justitsministeriet havde ansvar for, at justitsministeren gik i salen og fremkom med lodret forkerte oplysninger til Folketinget?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indlede med at sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard i de principielle aspekter i denne her sag. Jeg ser på det her med meget stor alvor. Hr. Søren Søndergaard sammenlignede det med en person, der er flygtet fra fængslet, og hvor der skal igangsættes en eftersøgning.

Det kan man naturligvis også, men jeg ser sådan set næsten med større alvor på denne her sag, fordi jeg har syntes, det var ekstremt væsentligt nu, hvor vi fik nedsat det nye statsadvokatur for særlige internationale straffesager, at vi udadtil fortalte resten af verden, at krigsforbrydelser altså er noget, vi i Danmark tager meget alvorligt.

Nu er den pågældende person altså ikke dømt for krigsforbrydelser. Man er i gang med at efterforske sagen og undersøge, om der kan rejses tiltale, men det er jo det, der er så stærkt, stærkt, stærkt beklageligt, og det vil jeg bare gerne understrege over for hr. Søren Søndergaard. For så vidt angår hændelsesforløbet, ikke kun uden for huset, men så sandelig også de interne forhold i Justitsministeriet, er det helt naturligt, at det selvfølgelig også skal indgå. Når en minister får leveret materialer og talepapir, så er det jo tit i et samspil med både informationer udefra og indefra i huset, og der vil jeg naturligvis i det samlede forløb også tage hensyn til de ting, der er indefra.

Det er ikke sådan, at der er nogen, der er helleglige i denne her sag, og som ikke vil blive berørt. Vi vil selvfølgelig undersøge, hvordan kikset er sket. Men jeg må fastholde for så vidt angår spørgsmålet om det med de 5 timer, at der jo